

Önderleşerek özgürleşmeye

Arkama dönüp bakıyorum da, daha dün küçük, deneyimsiz, 'erkek Fatma' bir genç kadındım. Bugün yüreği devrim ateşiyle yanan, cins bilincine varmış, güvenle, umutla yürüten bir komünist kadın var. Dünden bugüne, kadının kolektif etkin birey haline gelmesi için çabalayan, kadının kurtuluşu mücadelesinin büyütülmesi-ilerletilmesi iradesine sahip olduğunu gösteren Parti, içimdeki devrimciyi örgütleyip açığa çıkardı. Kolektif, devrimci mücadeleye başladığım ilk andan itibaren kendimi ideolojik, siyasal ve örgütsel alanlarda geliştirmemin, yenilenmemin önünü açan, bilinç aşılayan örgütlü iradenin adı oldu.

Kuruluşunun ilk gününden itibaren savaş siperlerinin en önünde yer alma şiarıyla hareket eden partimizin, mücadele içindeki azmi, bedel ödeme kararlılığı, önder parti bilinci ile bünyesindekilere değişim ve yenilenmeyi aşılması ile ona güvenmemi sağladı. Sadece bu da değil; sömürgeciliğe karşı giriştiği mücadelede Parti, sosyal, siyasal ve kültürel bakımdan ikinci sınıf olarak görülmelerinin yanı sıra bir de ulusal baskı altındaki kadınlarımızın, baskılara karşı yürüttüğü onurlu mücadelede yine omuz başındaydı. Dünyün kölesi durumundaki kadınların, 'kaderlerine' boğun eğmeyi bir yana bırakıp göz ardı edilen kimliklerini tekrar kazanma azim ve kararlılığına kavuşmalarına vesile oldu.

Ben de sosyalist yurtsever bir kadın olarak, sömürgeci faşizmin halkımıza dayattığı inkar, imha ve asimilasyona karşı halkımızla birlikte duran, mücadele eden; ulusal demokratik ve devrimci mücadelenin sosyalist öncü ve önderi olma iddiasını büyüten ve geliştirmeye her zaman önem veren bu partinin bir ferdi olmayı seçtim ve verdiğim bu karardan büyük onur ve gurur duyuyorum. Kadınların mücadeleye katılımı ve devrimcileşmesinin önünü açması,

Devamı 30.Sayfada

Karkerê Hemû Welatan û Gelê Bîndest Yêkbin!

DENGE KURDÎSTAN

Rêbedan-Reşemî/Ocak-Şubat-Mart 2010 Hejmar/Sayı:17 Biha/Fiyatı:1 YTL

MLKP Kürdistan Örgütü Yayın Organı

SERVİNÎS

DENGÊ WELAT

4. KONGRE KARARLARI YOL GÖSTERİYOR

MLKP Kürdistan Örgütü olarak, 4. Kongremizi coşku ve gururla selamlıyoruz. 4. Kongre, genel olarak partimiz MLKP'nin olduğu gibi, özel olarak Kürdistan Örgütümüzün politik, örgütsel ve askeri gelişimini tartışmış; yeniden yapılandırılmasının ihtiyaçlarını ve önceliklerini saptamış ve yeni dönem rotamızı belirlemiştir.

Devamı 2.Sayfada

Berxwedan jiyane

2009 yılında örgütlülük düzeyini yükselten, otorite alanlarını genişleten halkımız, 2010 yılına topyekün tasfiye planlarına karşı topyekün direnişle giriş yaptı.

Halkımız, büyük bedeller ödeyerek kazandığı varlık hakkına yönelik sömürgeciliğin, ideolojik, politik ve örgütsel saldırılarına karşı serhildan hareketini 2010 yılında da sürdürecektir.

Köteleği reddederek, özgürlük için sokakları ve dağları kendine yurt eylemiş yiğit halkımıza selam olsun.

Başyazı.....1-13

Büyük olan.....21-25

Şan Olsun.....14-15

Yelkenler Fora.....26-29

Israr ve Emekle....16-20

Önderleşerek.....32-30

1.

Ülkemiz Kuzey Kürdistan'da devrimci bir durumun hüküm sürdüğünü saptayan Kongre, Kürt sorununun çözümünün de kendisini daha fazla dayattığı bir dönemden geçtiğimizin altını çizmiştir. Çelişkiler yeni bir duruma geçişi zorunlu kılmaktadır. Kongremizin de vurguladığı gibi, Kürt ulusal demokratik hareketinin sömürgeci faşist Türk burjuva devletiyle muharebe alanlarını genişletmesi, başta yerel ve genel seçimler olmak üzere mevziler kazanarak gelişimini sürdürmesi, Kürt ulusal kurtuluşçu devrimin yeniden ayakları üzerine dikilmesi, Türk burjuva devletinin ulusal inkar ve imha politikasına ağır darbe vurmuş, Kürt sorununun demokratik çözümünün zeminini güçlendirmiştir. Bir yandan ırkçılık ve şovenizmde ısrar edilirken, diğer yandan Kürt sorununda çözüm arayışları da güçlenmektedir.

İnkâr ve imha biçimindeki geleneksel sömürgeci politika iflas etmiş, artık sürdürülemeyeceği anlaşılmış ve devlet bir değişikliğe gitmeye karar vermiştir. Bu değişikliğin başlıca unsurlarını şöyle özetleyebiliriz:

a) Güney Kürdistan'da ayrı bir Kürt devletinin kurulmasını önlemeye çalışarak, ona yakın durmayı hedefleyerek ve kuşatarak birleşik Irak'ın içinde daha fazla güçlenmesini önlemek. Bu amaçla politik ve diplomatik ilişkiye geçmek.

b) Kürt ulusal kimlik sorununu ve kolektif hakları inkar ederek, sorunu bireysel haklara hapsedip, buradan bazı adımlar atarak sorunu çözüyorlarmış beklentisi yaratarak ulusal hareketin kitle gücünü daraltmak, bir ayrışmayı dayatmak.

c) PKK ve gerillaya yönelik bölgesel ve uluslararası tasfiye kuşatmasını derinleştirerek, bölgesel ve uluslararası

kararımı verdim; özgürlükten, iradeden, bilinçten ve örgütlü mücadeleden yana bir tutum aldım, elbette ki partimle kalacaktım. Parti, benim yaşama umudumdan başka bir şey değil. Parti, benden başka bir şey değil... Parti, benim; ben, Partiyim... Kararımdan dolayı mutluyum, umutluyum.

Mutluluğum şimdi iki kat. Çünkü, hayata doğru pencereden bakmamı sağlayan, kadının, kendisiyle, erkek egemen dünyayla mücadelesinde yanı başında olan kolektif, 4. kongresini gerçekleştirdi. Filizkiran fırtınalarına inat yoluna devam eden, inadından ve iradesinden hiçbir şey kaybetmeden, önderleşme perspektifinden bir an şaşmadan ilerlemeyi sürdüren parti, 4. kongresini gerçekleştirerek misyonunu yerine getirdi. 4. kongreye giderken, komünist kadınların teorik ve politik alanda daha da yetkinleşebilmesinin olanaklarını yaratan parti, "Kadın sorunu"na komünist kadınların kendi gözleriyle, kendi iradeleriyle bakmalarını, 'devrimin yarısı' kadınların kendi güçlerine, yeteneklerine, birikimlerini görüp sahiplenmelerini sağladı.

4. kongreyle birlikte kadınları 'önderleşmeye' çağıran irade, kadın önderler, kadın yöneticiler, kadın askerler yaratmanın parolasını açıklamış oldu. Kolektifin her ileri adımında kendini biraz daha büyümüş, bilincinin daha da berraklaştığını, güveninin daha da artmış olduğunu gören ben, bu partinin bir üyesi olmaktan daha hayati bir şeyin olmadığını farkına vardım. Bu farkındalığı, devrimci mücadelemın sonuna kadar aklımdan ve kalbimden çıkarmayacağım. Teşekkürler partim.

Gülîstan

komünist kadınların inisiyatifini ve özgüvenini geliştiren bir tarza sahip olması ayrı bir onur kaynağı.

Sosyalist yurtsever kadınlar, parti sayesinde, bilinç ve örgütlülük düzeylerini geliştiriyor. Kadınların sınıf mücadelesine kadın bilinci, iradesi ve örgütlülüğü ile katıldığında potansiyel güçlerinin açığa çıktığını ortaya koyan parti, önemli bir karar vermeme neden oldu. Kendimi bildim bileli siperlerinin en önünde yer almak istemişimdir. Nasıl ki, Kürdistan dağlarında kadın gerillalar sömürgecikle siper siper çarpışıyorsa, biz komünist kadınların da devrim ateşini her alanda harlayabileceğini düşünüyordum. Ki, partinin tarihinde de bu örnekler az değil, kızıl müfrezede kadın askerlerin yanı sıra kadın komutanların varlığı, çeşitli bölüklerde önderleşen kadınların varlığı da aşikar. Örnekler önümde, isteğim de içimde dururken neden olmasın diyerek, partinin engin güven ve desteğiyle şimdi olmak istediğim yerdeyim. Ve bulunduğum yerde çok mutluyum.

Bunun yanı sıra kendimi ilk defa bir yol ayrımında hissettim. Bir yanda ömrüm boyunca birlikte olmak istediğim, fakat irade kırılması, inançlarına güvensizlik sonucu mücadeleyi bırakan sevdiğim, diğer yanda hayatımın en anlamlı seçimi: Partim. Bu zorlu dönemin tüm sıkıntıları sırtıma çökmüştü. Sevdiğim gidiyor, birlikte kurduğumuz hayaller, yarına dair ikili umutlarımızla birlikte... Tam bir hesaplaşma anı yaşadım. Bir komünist kadın olarak düşündüm: Parti olmasaydı varlığımdan benim bile haberim olmayacaktı. Bir birey, bir kadın olarak varlık hakkını veren parti oldu. Kendimi bulmama, gözümü açmama ve haksızlığa karşı mücadele etme bilincini O kazandırdı bana. Sevdiğimle bizi bir araya getiren de partinin ta kendisiydi. Şimdi gerçekler orta yerde dururken, benim bir seçim yapma durumuyla karşı karşıya kalmam bile olacak iş değildi, fakat hayatın karşımıza neler çıkarabileceğini bilemeyiz. Ama, ben

desteğini sınırlamak.

Görülüyor ki, klasik inkar ve imha politikası dışında seçeneklere yönelmesi, sömürgeci rejim için artık kaçınılmaz olmuştur. Kuşkusuz bunda, ABD'nin yeni Ortadoğu politikasının ihtiyaçlarının da doğrudan bir rolü vardır. Rejim, ABD'nin de yönlendirmesi ve onaylamasıyla, uluslar arası/bölgesel ilişkilerinde gerginlik konusu olan Kıbrıs, Ermeni gibi sorunları çözerek bir bölge gücü gibi davranmaya çalışmaktadır. Sömürgeci faşist rejim, bir bölge gücü olarak konumlanmaya yönelmektedir. Ankara ve Şam arasında Yüksek Strateji İşbirliğinin kurulması ve iki ülke arasında vizenin kaldırılması; yine Türkiye-Irak Yüksek Stratejik İşbirliği Konseyi'nin kurulması; yoğunlaşan diplomatik trafik; Ermenistan açılımı; Erbil'de Türk Konsolosluğu kurma kararı; İran'la yakın diyalog; İsrail'le görünürde ilişkileri sınırlandırma çabası vb. bütün bunlar bu yönelimin ifadesidirler.

Sömürgeci faşist diktatörlük PKK'siz bir çözümü, tasfiyeyi dayatıyor. Kuşku yoktur ki, çözümsüzlük dayatması ve bunun getireceği kesin olan yıkım, sonunda TC çerçevesi içerisinde bir yeniden inşa sürecini getirecektir. Ama sömürgeci, inkarcı Türk burjuva devleti, bugün için böylesi bir "çözüm"e hazır değil. Sorunu bireysel/kültürel haklarla sınırlandırarak, "açılım"larla halkımızın iradesini kemirerek teslim almayı planlamaktadır. Ulusal kimliğin tanınmadığı, bunun anayasal güvenceye alınmadığı, özgür siyaset yapmanın önündeki engellerin kaldırılmadığı, yani ulusal kurtuluşçu devrimimizin yan ürünlerinin hukukileştirilmediği herhangi bir "çözüm"e halkımızın destek vermeyeceği ve vermediği açıktır. Halkımız, PKK'yi ve ulusal kurtuluşçu devrimimizin ka-

zanımlarını tasfiye amaçlı planları elinin tersiyle itmektedir. Halkımız, bir devlet projesi olan “açılım”ın içeriğini ve kırmızı çizgilerini, 1 Eylül Amed mitinginde, meydanlarda, Habur’da ve bütün Kuzey Kürdistan’da “Barış Grupları”nı karşılama kutlamalarında, halkımızın yasal zeminde politika yapma araçlarından DTP’nin kapatılması sürecinde, KCK operasyonları karşısında aldığı açık ve net tutumla tanımladı, “çözüm”ün muhatabını gösterdi.

Evet, süreç riskler ve olanaklarla doludur. Kürt ulusal kimliğimizin meşruiyet alanının Türkiye’de ilk kez bu denli genişlemesi, Türk şovenizminin ve ırkçılığının etki alanını daraltması, halklarımızın kardeşleşme eğilimini güçlendirmektedir. Hali hazırda, Kürdistan’da ve Türkiye’de bütün politik kuvvetlerin, Kürt ulusal kimliğinin kabul ettirilmesi üzerinden, rejimde bir çözülmeye dönüştürülebilir. Partimiz, batıda Türk halk iradesini açığa çıkarma, Kürt sorunuyla muhataplaşırma görevi üzerinde yoğunlaşmaktadır. Kürdistan’daysa, barışı ve ulusal özgürlüğü dayatmak göreviyle karşı karşıyayız. Sürmekte olan ekonomik kriz yıkıcı sonuçlara yol açmaya devam ediyor. Bu bakımdan Türkiye ve Kürdistan’da birleşik mücadeleyi yükselteceğimiz kanallar daha da güçlenmiştir.

Diğer yandan, sömürgeci yeni "açılım"ın odağında Kandil’in yani gerillanın tasfiyesi durmaktadır. Mevcut haliyle ulusal kurtuluşçu devrimimizin karşı karşıya olduğu en büyük ve güncel tehlike, fiili kazanımlarını hukukileştirebilecek bir durum oluşmadan onun tasfiye edilmesi gibi bir gelişmedir. ABD’nin ve sömürgeci bölge devletlerinin üzerinde anlaşmışları ve Türk devleti eliyle uygulamaya koydukları bu

arasında kurulacak gerçek bir bağla yenilgiye uğratılacaktır. ‘Açılım’, askeri ve sivil faşist saldırılarıyla, tasfiye planlarıyla devam ediyor. İşte onların devlet politikası!

İşte biz de, Kürdistanlı komünistler olarak 4. Kongre’nin verdiği güçle bugün bir kez daha haykırıyoruz, siz sömürgeciler kaybedeceksiniz! Sosyalizmin kardeşliği ve devrimin zaferini durduramayacaksınız. Em bê serkeftin.

Öymen şahsında faşist CHP kliğinin, bütün pespaye, çürümüş gerici sömürgeci politikalarının açıkça ortaya döküldüğü bir durum yaşandı. Sadece bölge halkımızın değil, başka kesimler tarafından da tepkiler örgütlenirken bizim pozisyonumuz ne oldu? Ne zaman harekete geçtik, nasıl tepkiler örgütledik? Politik gelişmelere müdahalede yasal-yasadışı, barışçıl veya devrimci şiddetin birçok aracını fedakârca ve hakkını vererek kullandık mı? Ya da töre cinayetlerine karşı Kürdistanlı kadınlar olarak cepheden nasıl bir tutum alıyoruz? Ya faşist bir yazar olan Sedat Turgut'un Kürt sanatçı Rojin'e karşı giriştiği aşağılık saldırılara karşı nasıl bir tutum aldık? Kürt kadınının öfkesine karşılık geleceğini düşündüğümüz bir tepki örgütledik mi? Devletin 'açılım' politikasının bir parçası olarak yurtsever demokratik kurumlar kapatılırken, linçler örgütlenirken, halkımızın üzerine silahlarla ateş açılırken nasıl bir yol izledik? Faşist devletin askeri ve sivil yuvaları eskisi gibi işlemeye devam mı ediyor mesela? Halkımızın seçtiği belediye başkanlarının gözaltına alınıp Kürdistan'ın önemli bir kentinde adliyyeye çıkarılırken, sömürgecilik adaletini kilitlemek için ne yaptık acaba? Bir girişimimiz oldu mu ya da?.. İşte halkımızın öfkesine, istemlerine, özgürlük taleplerine ve onun bilincine adres olabilmek böyle bir şey.

Sömürgeci politikalar, halkımızın militan, sebatkâr mücadelesi ile tarumar olmuştur. Emperyalist- kapitalist sistemin bir parçası olan ve bölgede de bir güç olma yolunda hedefler belirleyen sömürgecilik, kendini yeniden yapılandırıyor. Sömürgeci devlet ve onun partisi AKP, halkımızı geldiği noktadan artık geri düşüremeyeceğini anlamıştır. Halkımızın mücadele tarihi ve bugüne kadar biriktirdiği tarihsel politik bilinç, buna izin veremeyecektir.

Demokrasi ve insanca yaşamak isteyen kesimler bugün, dünden daha fazla sokaktalar. İşte demiryolları çalışanlarının grevi, Tekel işçilerinin Ankara eylemleri, işçilerin bir günlük genel grevleri ve halkımızın günlerdir süren sokak çatışmaları, Alevî mitingleri son bir ayın eylemleri oldu. Devletin sömürgeci politikası, öncelikle sokağa çıkanlar

tasfiye planının merkezinde duran: gerillanın tasfiyesi ve Kandil'in işlevsizleştirilmesi, hatta insansızlaştırılmasıdır. Bu bakımdan, Kürt ulusal kimliği ve kolektif ulusal hakları kabul edilmeden ve anayasal bir güvenceye kavuşturulması ve gerillanın varlığının korunması yönünde Kürt emekçilerine ajitasyon ve eylemler çağrılarımızı yoğunlaştırmalı, bu sorunu sürekli gündemimizde tutmalıyız. Zira unutmamalıyız ki, gerilla bugün ulusal kurtuluşçu devrimimizin kazanımlarının korunmasının en büyük güvencesidir.

2.

Halkımız, Maxmur Kampı ve Kandil'den gelen " Barış Grupları" nı karşılamayı ulusal çapta bir kutlamaya dönüştürerek, sömürgecilerin "açılım" na yanıt verdi. Başta gerilla gelmek üzere ulusal demokratik hareket yeni bir moral ve psikolojik üstünlük hamlesiyle sürece serhildan ruhuyla müdahalesini yükseltti. Sömürgeci "açılım" daha ilk anda paniklemiştir. Öyle ki "açılım" ın mimarı Başbakan Erdoğan, "Böyle devam ederseniz başa döneriz" diyerek, halkımızı ve onun öncü kuvvetlerini alenen tehdit etmekten geri durmadı.

Halkımız ulusal sorunun çözümünü istiyor, sömürgeciliği zorluyor. Devlet, sömürgeci egemenliğinin sivriliklerini törpüleme yolundan durumu idare etmeye çalışıyor. Atılacak adımlar ya da "açılım", süreç içerisinde farklılaşarak şu ya da bu şekilde Kürt ulusal sorununun burjuva anlamda bir çözüme gider mi, bu şimdilik ortada görünmüyor. Ulusal hareketin önderi durumundaki PKK, yükselttiği "Özerk Demokratik Kürdistan" talebiyle sömürgeciliği buna zorlamaktadır. Halkımızın ve batıdaki işçi ve emekçilerin dayatması olmaksızın ve yine rejimin saflarında büyük çatışmalar

yaşanmaksızın bu çözüm bile olanaklı görünmemektedir. Kürt sorununa çözüm, bugün iç politikanın en kritik sorunudur. Kürt sorununda hangi çözüm hayat bulacak; sömürgeci ve/ya da burjuva mı, emekçi çözüm mü? Kilit sorun budur.

Kongremizin de vurguladığı gibi, " Özerk Demokratik Kürdistan" talebi, bugün Kürt ulusunun haklı, meşru ve demokratik bir istemi olarak devrimci bir rol oynamaktadır. "Özerk Demokratik Kürdistan" talebi, sömürgeciliğin ulusal inkar ve imha politikasına ağır darbe vurmakta, sorunun demokratik çözümünü güçlendirmektedir. Ulusal demokratik dinamikleri harekete geçirmesi ve sömürgeciliğe ağır darbeler indirmesi nedeniyle, Kürdistan Örgütümüz "Barış" gibi bu talebi de eylemleri bir şekilde desteklemekte, ama onunla kendini sınırlanamamaktadır ve sınırlayamaz. Partimiz, Kürt ulusal sorununda, sosyalist yurtseverlik çizgisinde ısrarlı davranmaya devam etmektedir. " Barış" ve "Özerk Demokratik Kürdistan" talepleri bugünkü koşullarda Türk burjuva sömürgeciliğine indirdikleri ağır darbeler nedeniyle sömürgeciliğin bütün şimşeklerini üzerine çekmektedir. Ulusların kaderini tayin hakkı ve tam hak eşitliği ilkesi temelinde Kürt ulusunun ayrı devlet kurma ve özgür birleşme hakkını kararlılıkla savunan partimiz ve Kürdistan Örgütümüz, Kürt halkımızın ulusal özgürlük mücadelesini toplumsal kurtuluşla birleştirerek, Kürt sorununda emekçi çözüm programını bugün her zamankinden daha fazla yükseltme görev ve sorumluluğuyla karşı karşıyadır.

Kürt ulusal sorununun, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı sorunu olduğunu çalışmalarımızın bütün alanlarında şimdi daha fazla gündemleştirmeliyiz. "İnkâr" tartış-

kendi bünyesinde örgütlüyor. Araçların yeniliği değil, bunun yanında yeni dönem kadrosunu, kafa yapısını da inşa edilebilmesi, bugün tüm partili kuvvetlerin önünde duran en önemli görevdir.

Kürdistan'da öncülüğe ve önderleşmeye

Parti, Kürdistan'da yaşanan devrim sürecini görmektedir. Eşitsiz gelişen Türkiye ve Kuzey Kürdistan devriminde, Kürdistan devriminin kaçınılmaz süreci iyi algılanmalıdır. Peki, 4. Kongre ile yakalanan düzey, Kürdistan'da yansımaları nasıl bulacaktır? Şimdi temel soru budur. Parti önümüze hedefler koyuyor. Öncelikle Parti'nin Kürdistan'daki politik ve siyasi ortamda nereye basacağı nettir. Biz, Kuzey Kürdistan'ın Marksist Leninist evlatları; faşist sömürgeciliğin zulmü altındaki ülkemizin dört bir yanına, ulusal demokratik haklar ve ulusal özgürlük mücadelesinin toplumsal kurtuluşla birleştirilme gereğini yılmadan anlatmaya ve halkımızı parti etrafında örgütlemeye devam edeceğiz. Daha da yakıcı hale gelen sosyalizmin ışığı, sömürgecilerle verilecek mücadelede daha bir parlak yansımaları. Bu ayırt edici yanın iyi anlaşılması, ortaya koyacağımız eylem ve politik tutumlarımızın farkı olacaktır.

Kürdistan Örgütümüzün temel ve öncelikli gündemi, dünyadaki ve bölgemizdeki siyasi ve politik gelişmelere Kürdistan'ın öz bir parçası olarak, ayaklarını bu topraklara basarak müdahale etmektir. Kürdistan devriminin önderliğini kazanabilmek için tüm varlığıyla ve cesurca kendini ortaya koymaktır.

Yürüyen bir devrimin önderliğini kazanabilmenin tüm zorlu yollarının bilincinde olarak bunu söylemekte, başarılabilir bir görev olarak öne koymaktadır.

4. Kongre seviyesine yükselmek demek, Kürdistan devrimine daha aktif katılmak ve dünkü pozisyonumuzdan daha ileriye sıçramaktır. Sömürgeci, köleleştirici siyasi ve politik bütün yönelimlere karşı, imha ve inkâr siyasetinden vazgeçmeyen, kaba ya da inceltilmiş bütün politikalara karşı artık en önde müdahale etmek demektir. Örneğin; Onur

Yelkenler fora

Yoldaşlar ciğerlerimizi alabildiğine nefesle doldurduk, yüklendik heybemizi ve sevdamızın rüzgarını doldurduk kanatlarımıza; çırpyoruz onları özgür dağlara ve denizlere...

Düşmanın son ana kadar yürüttüğü saldırılara rağmen kongresini başarıyla toplayan parti, özgürlük rüzgarlarına hiçbir kelepçenin vurulmayacağı gösterdi.

Her şeyimizle seferberliği

İşte şimdi; ertelenemez, yeni bir süreç anındayız. Parti gerçek sorunlarla ilgilenmiş, gerçek sorunlara çözümler üretmek için kendisi ve diğer tecrübeleri irdelemiş ve gerçek çözümlere yoğunlaşmıştır. Parti kitlelerinin yürüttüğü tartışmaların önemli katkılarıyla 4. Kongre'de yüksek bir düzey yakalanmıştır. Kongre, irade birliğinin en güzel ifadesi olmuştur. Politik ve siyasi hattımızda elde edeceğimiz derinlikler, örgütlenme stratejisinde uygulanacak yenilikler, geçmişte aşacak tarzda yeni bir hatta ilerleyecektir. Alınan kararların tek tek düşünülmesinden ziyade bir bütün olarak 4. Kongre'nin ruhunu algılamamız daha önemlidir. Parti; politik, teorik, siyasi ve örgütsel açıdan devrimin sorunlarına karşı bütün yeteneğiyle kendisini ortaya koyuyor. Yani, yeni dönem eski algılayış ve eski davranışlarla, alışkanlıklarla, yüzeysel politik yaklaşımlarla örgütlenemez. Tarihimizde 3. Kongre, bir noktayı ifade eder. 4. Kongre ise aldığı kararlara bakıldığında onu da aşan bir dönüm noktasında duruyor. Parti, devrimimizde stratejik noktaları temsil eden kadın örgütlenmesine ve Kürdistan örgütlenmemize önderleşme çağrılarını yapıyor. Aşağılık erkek egemen feodal, kapitalist-emperyalist sistemlerin çarkları altında köleleştirilen, katliamlara maruz bırakılan kadınlarla ve onların yaşadığı gerçek sorunlarla doğrudan kurduğu politik ilişki ve kadın devriminin, özgürlük ve sosyalizm mücadelesinin zaferinde nerede durduğunu yeniden ve yeni bir akılla ortaya koyduğunu mutlaka belirtmeliyiz.

İşte şimdi parti, kitlelerle birlikte politika yapmanın yeni araçlarını

malari içinde boğulmamalıyız. Sorunu, ezen (sömürgeci) ve ezilen (sömürge) ulusun tam hak eşitliği sorunu olduğunu bıkımsızın işlemeliyiz. Ve yine, sömürgecilik ve Kürdistan kavramlarını, "sömürgeci boyunduruğun parçalanması" fikrini ısrarla işlemenin özel bir önemde olduğunu bilerek propaganda ve ajitasyonumuzu yoğunlaştırmalıyız. Partimiz, Türkiye'de yoğun olarak "Kahrolsun Sömürgecilik, Kürt Ulusuna Özgürlük", "Özgürlük, Adalet, Halklara Eşitlik" şiarlarını yükseltirken, Kürdistan Örgütümüz de, "Kahrolsun İnkarcı Sömürgecilik, Eşit, Özgür, Gönüllü Birlik", "Bijî Kurdistan'a Azad", "Bimre Koletî, Bijî Azadi" şiarlarını yükselterek sürece yanıt olmalıdır.

3. Kongremiz, Kürdistan'ın uluslararası bir sömürge olduğu ve bölge devletleri tarafından sömürgeleştirildiği ve yine PKK'nin önderlik ettiği Kürdistan ulusal kurtuluşçu direnişin bölgesel ve uluslararası çapta büyük sonuçlara yol açtığı gerçeğinden hareketle, Kürdistan'ın diğer parçalarıyla da Kürdistan örgütümüzün ilgili olmasını, özellikle Güney'deki gelişmelere daha yakın durması gerektiğini vurgulamıştır.

Kuşkusuz Kürdistan'ın diğer parçalarıyla ilgili olmak, hem stratejik ve hem de taktik planlarımız, yine örgütsel yönelimlerimiz bakımından önem taşımaktadır. Evet, biz Kuzey Kürdistan'da mücadele eden, Türkiye ve Kuzey Kürdistan'ın birleşik devrim stratejisini benimseyen ve Kürdistan'ın ayrı bir ülke olduğu gerçeğini gözetken, Kürdistan'ın diğer parçalarıyla da şu ya da bu şekilde ilişkilenebilecek bir devrimci konumlanış içerisindeyiz. Ne var ki, bu görüş açısına uygun olarak Kürdistan'ın diğer parçalarıyla bugüne kadar ilişkilenedik, ilgisiz ve duyarsız kaldık. Bu doğru. Artık

yeni süreçte ilgi alanımız kapsamlaşmıştır. Bir taraftan birleşik Türkiye ve Kuzey Kürdistan devriminin zaferi stratejisine göre konumlanarak ve ülkemiz Kuzey Kürdistan'da bu görüş açısıyla ulusal ve toplumsal kurtuluşu için kavgayı büyütürken, diğer taraftan, ülkemiz Kürdistan'ın diğer parçalarıyla da yakın bir yönelim içerisinde olacağız. Her halükarda Kürdistan gerçeğinden hareket edeceğiz. Kuşkusuz bu yalnızca bugünkü ve yakın gelecekteki olasılıklara hazırlanmak bakımından değil, sömürgecilerin ve gerici bölge devletlerinin planlarını bozmak, devrimimizin bölgesel ve uluslararası ayaklarını güçlendirmek ve ulusal kurtuluşçu devrimimizin her aşamasındaki kazanımlarını güvencelemek ve bütün olasılıklara hazırlıklı olmak bakımından da gerekmektedir.

4. Kongremiz, Kürdistan'daki gelişmeleri ve başta PKK gelmek üzere bütün kuvvetlerin yeni durumunu, savaşan tarafların yeni yönelimlerini yeniden değerlendirmiştir. PKK'nin 1 Haziran 2004 kararıyla, tek taraflı ateşkesi bozarak meşru savunma savaşı temelinde yeniden gerilla savaşını tırmandırarak, İmralı sürecinden itibaren başlayan ve 3. Kongremizin tespit ettiği politik tasfiyecilik ve yenilgi zemininden kurtulmayı başarmasını yeni bir durum olarak saptamıştır. PKK, dayatılan tasfiyeci ablukayı yararak boşa çıkarmış, serhildanları yayıp gerillanın muazzam hamleleriyle buluşturarak, Kürdistan ulusal kurtuluşçu devrimimizin yenilgi ve tasfiyecilik koşullarından çıkmasının yolunu açmıştır. Kürt halk kitlelerinde gerillaya güven ve bağlılık olduğu gibi, militan meşru mücadele anlayışı da yeniden güçlenmiş ve yeni bir düzey kazanmıştır. Bu ulusal kurtuluşçu devrimimizin yeniden doğrulması demektir.

yeni bir enerji, yeni bir güç, yeni bir ufuk kazanmış ve bilinen gelişim ortaya çıkmıştır. Şimdi, 4.Kongre'nin iradesi, yeni bir örgüt ve kadro gerçeği ortaya çıkarılmalıdır. Bu somuttur ve herkes için bir iradeleşme çağrısıdır. Şimdi her devrimci komünist kendisini bulunduğu yerden ileriye doğru fırlatacak gerilimi yaşamalı ve fırlamak zorundadır. Evrimsel bir gelişmeyle oyalanmadan devrimsel bir sıçrama olmalıdır bu. Daha sıkı kenetlenerek, halkımızla daha güçlü bağlar kurarak ileriye...

ilişkilerde açığa çıkmış olması gerekir. "Ben yapıyorum, uğraşıyorum, onarıyorum ama, ama, ama..." deyip savunma kalkanlarınıza sıkı sıkıya sarılmayın. Atın kurtulun onlardan. Biraz daha sade ve gerçek biçimde kendinize ve ilişkilerinize bakın. Kaçamak bakışlara izin yok, lütfen bakmaya devam edin.

Yoldaşlarınıza kulak verin. Aman sakın, değerlendirmelerini her şey sayan, yanınızdakilerin ne ve nasıl düşündüğüne değer vermeyen bir kendini beğenmişlik, kibirlilik pençesine bırakmayın kendinizi. Kendinize ve yoldaşlarınıza haksızlık etmeyin. Öfkelenmeyin. Soğukkanlılığınızı koruyun, düşünün, tartışın, empati yapın.

'Ne mutlu seninle yoldaşız'ı tadın ve tattırın. Devrimciliğiniz yol arkadaşlarınıza güç, cesaret, umut, kararlılık ve güven versin.

Enerjiniz, kararlılığınız, sevgi dolu yoldaş eyleminiz yanınızdakini sarıp sarmalasin..

Asla yalnız değilsiniz. Anlaşılmaz değilsiniz. Yeter ki kalp, vicdan ve akıl kapılarınız hep açık olsun.

Evet bir noktaya geldik, bir birikim oluşturduk. Örgütsel ve siyasi yaşamımızda stratejik kararlar aldık. Büyük bir heyecanla onları hayatla buluşturmanın telaşı içindeyiz. Şimdi ileriye gitmek için sıçrama zamanı. Yapısal dönüşüm, yıkıcı ve kurucu, yeniden inşa süreçleri, yeni ve ileri bir zihniyet devrimini gerektirir. Eğer bu yeni süreç kolektif etkin birey ve organlar kendilerindeki devrimsel süreçle eşlik edemeyse açık ki geride kalacaklar; sürecin onlardan beklentilerini karşılamayacaklardır. Süreci omuzlayıp taşıyacak olanlar, yeni dönemin sıçrama momentlerini, kopuşma parametrelerini en iyi anlayacaklar olacaktır.

3. Kongre'den sonra onun iradesinin dokunduğu kadro ve örgütler

Evet Kürdistan'da sürmekte olan devrimci durumu, "Barış Grupları"nın karşılama kutlamalarında da görüyoruz. Bu büyük gerilla-halk buluşması, ulusal kurtuluşçu devrimimizin yeni durumunun bir ifadesidir. Bir devrim durumunu çok az şey böylesine resmedebilir. "Açılım"larla, gerillayı ve PKK'yi teslim alma, halkımızın iradesini kemirerek içini boşaltma planları yapan sömürgeciler, Habur Sınır Kapısı'ndan – Silopi – Cizre ve Amed'e kadar uzanan gerilla – halk büyük tarihi buluşmasından korkmuşlardır. Yeniden kara kara düşülmeleri ve halkımıza, onun örgütlü, savaşkan kuvvetlerine tehdit savurmaları, büyük tarihi buluşmasının intikamını alacak yeni bazı hamlelere hazırlanmaları bu bakımdan önemsenmelidir. Nitekim KCK operasyonu ve DTP'nin kapatılması bu anlamda sömürgeciğin (başka yanları olmakla beraber) karşı hamleleri olarak da ayrıca değerlendirilmeyi gerektirmektedir.

Bu aynı zamanda önümüzdeki sürecin çatışmalı, gel-gitli olacağını ve tarafların her fırsatta karşılıklı hamlelerle ataklar geliştirecekleri yönde evrileceğini de göstermektedir. Halkımız, AKP hükümetinin ve ordu partisinin "açılım"la Kürt sorununu değil, Kürt direnişini/hareketini çözmek istediğini gelişmenin her örneğinde görüyor. Çünkü, Kürt ulusal kimliğinin tanındığı bir çözüme yönelim yok. Bireysel hakların genişletilmesi yönünde bir çaba ve hazırlık söz konusudur ki, orada bile ne çıkacağı belli değildir.

5. Kongremiz, yaptığı değerlendirmede Abdullah Öcalan'ı Kürt halkının ulusal önderi olarak tanımlamayı, Kürdistan ve halk gerçekliğimizin bir gereği olarak görmüştür. Kuşkusuz, ideolojik ve politik çizgisi O'nu ulusal bir halk

önderi olarak görmemizin engeli değildir. Hangi biçimde ve düzeyde olursa olsun önderler fiili (gerçek) ilişkiler zemini üzerinde var olurlar. Birilerinin önderim demesiyle ya da birileri tarafından ilan edilmesiyle önder olunmaz. Öte yandan, nasıl ki, halk önderlerinden, devrimci önderlerden önderlere fark varsa, aynı şekilde ulusal önderlerden önderlere de fark vardır. Dün, Barzani ve Talabani'nin Kürdistan'ın dört parçasındaki etki güçleri ve oynadıkları rol itibariyle Kürt ulusal önderleri konumundaydılar ve bugün ancak güneyde bu pozisyonlarını koruyorlarsa, aynı şekilde Abdullah Öcalan da bugün Kürdistan'ın bütün parçalarında bu rolü oynamaktadır. Onun bu rolünü, İmralı süreciyle başlayan yeni koşullar altında da Kürt halk kitlelerinin Kürdistan'ın dört bir parçasındaki etki gücünde, kitlelerin ulusal sahiplenme kararlılığında ve sorunun çözümünde kendi iradeleri olarak beyan etmelerinde rahatlıkla görülmektedir. PKK Genel Başkanı Abdullah Öcalan'ın ideolojik ve politik çizgisini ve programatik yaklaşımlarını eleştirmemiz, ya da reddetmemiz, yani sosyalist yurtseverlik duruşumuz, onun Kürt ulusal gerçekliğiyle doğru orantılı olarak tanımlamamıza engel değildir ve olmamalıdır. Her şeyden önce Kürt ulusal gerçekliği pencesinden bakarak, işin aktif bir öznesi olarak konumlanmamız bakımından sorunu yerli yerine koymamız gerekmektedir. Gerçek durumun bilinci olmaksızın özne olunamayacağı herkes için açık olmalıdır.

6. Kongremiz, parti MK'mızın Güney Kürdistan'daki federatif devlet oluşumunu tanıması yönündeki çağrısını doğru bulup onaylamıştır. Güney Kürdistan'daki ulusal oluşumu devletleşme olarak tanımlamamız, Güney Kürdistan

güvensiz, sevgisiz, birbirine bağırılmayı hak olarak gören, söylediklerinde sorumsuz ve karşındakini hesaba katmayan, gerilimini sırtından atmayı öncelikle düşünen, üslupta kırıcı, eleştiride acımasız, seçici, hep bardağın boş yanını görmeye ayarlı, çözüm üretmek yerine neredeyse nasıl olamazlığa kafa yoran, sızlanmacı, mutsuz, yüzünden düşen her zaman bin parça, saygı sınırlarında dolaşmayı neredeyse adet haline getirmiş vs vs...Siz daha başka şeylerde söyleyebilirsiniz. Ama gerek yok kanımızca. Bunların hepsinin bir arada varlığı felaket olurdu herhalde. Ama hiç değilse bir kısmının var olduğu kolektif ortamları da gökte aramaya gerek yok sanırım. Değil mi?

Bunların üzerinde düşünelim ve şu soruya cevap arayalım: Bu koşullarda yeni ve ileri bir devrimcilik nasıl üretilebilir. 'İçerde' bunlar olurken devrim nasıl örgütlenir? Devrim her şeyden önce onu yapmaya karar verenlerin kendilerinden başlamaları gereken bir süreç değil midir?

Yüzeysel bir yoldaşlıkla büyük ideallerin savunucusu olmak imkansızdır. Yüzeysel yoldaşlık zayıf kişiliktir, ideolojik zayıflıktır. Kırmalılara çanak tutmaktır. Kendisi de dahil kaybetmeye açıklıktır. Bırakın büyük rüzgarları, üflemlerle bozguna uğramaya müsait yapı demektir.

Büyük idealler büyük kılmaz insanı; o ideallerin gerektirdiği gibi yaşamaktır büyük olan. Bugünü değiştirmek, bugüne, yarını beklemeyen ideolojik, politik ve örgütsel müdahaledir.

Diğer yandan siz iyi bir devrimcisiniz, ama yoldaşlarınızla kavganız sistemle kavganızda kimi zaman, hatta daha şiddetli hale geliyorsa ve bu kimi zamanların aralığı giderek daralıyorsa kusura bakmayın ama bu ya doğru değildir ya da kendinizi çözümleme tarzınızı da bir sorun vardır. Çünkü 'iyi' olmak kendi başına anlamı olmayan bir durum tarifi. Bu niteliğinizin çevrenizle, yoldaşlarınızla kurduğunuz

Özel mülkiyet bendir, bencilliktir, rekabettir, bireyciliktir, doyum-suzluktur, güvensizliktir, el koymaktır, yok etmektir, sömürüdür. İnsanlık tarihinde tüm kötülükler özel mülkiyetle başlamıştır. Öyleyse tüm kötülükleri yerin yedi kat dibine gömmek de buradan başlayacaktır.

Peki hala ben ben ben mi?

Biz biz dayanışma

Mülkiyetin toplumsal karakteriyle beraber onun üzerinden kendini vareden her şey, tarih sahnesinden ölümler diyarına doğru çekilecektir adım adım. Bu koşullarda yeni insanın tüm maddi koşulları da oluşmuş olacaktır. Rekabetin nesnel zemini ortadan kalkmış, dayanışma güllük gülistanlık diyarına kavuşmuştur.

Yani buradan bakıldığında komünistler kendinde yeni insanı yaratmak için bugün tarihin baharını yaşamıyorlar. Kapitalizmin tutsak edici kendini varediş tarzına karşı özgürleşme mücadelesi veriyorlar. Bir bakıma zoru başarıyor ve totalde kolektivize edemedikleri toplumsal ilişkilere karşılık, lokalde, üstten bir yaratımla komünist ilişkiler ve kişilikleri geçiriyorlar.

Ancak bu başarılı süreç içinde aşılması gereken bir dizi zaaf ve sorun da var, aşılması gereken. Dedik ya biz yoldaştan yoldaşa ilişkilerde duracağız. Özgürlük ve sosyalizm mücadelesinin görev ve sorumluluklarını anın ihtiyaçlarıyla birlikte kavrayan, büyük bir emekle bunu hayata geçirmeye çalışan, aldığı sorumlulukları yüksek bir feda bilinciyle uygulayan, coşku ve sevgiyle devrimciliğini her gün büyüten, geliştiren birey ve organların varlığını elbet biliyor olmanın gücüyle, kötü örneklerle devam edelim.

Bir arada olmayı bir keyif ya da kolaylaştırıcılık değil de sanki birbirimizi sırtımızda taşıyormuşcasına ağır ve aksak yaşayan, tahammülsüz, her an gerilmeye müsait sınırlar, atmaya alışık şarteller,

gerçekliğinin bir ifadesi olduğu gibi, bu oluşuma önderlik eden Barzani – Talabani kuvvetlerine karşı Güney'deki Kürt halkının bunlara karşı bağımsız bir tavır geliştirmelerini önemsemek bakımında da önemlidir. Ve yine, Türk sömürgeci burjuva devletini, Güney Kürdistan'daki devletleşme oluşumunu resmen ve siyaseten tanımayarak, dünkü süreçte hem gündemde olan Güney Kürdistan'a olası bir müdahale ve işgal planını boşa çıkarmak ve hem de buradan politik bir baskı yaratarak, ırkçı kuşatmayı yarmak, imha, inkar ve sınır ötesi saldırılara karşı Türk emekçi halkında duyarlılığı geliştirmek bakımından bu çağrı yerindeydi ve doğrudur. Bugün Güney Kürt burjuva önderliklerin Türk devletiyle uzlaşma ve işbirliği arayışları, Türk sömürgeci burjuva devletinin Güney Kürt devletsel oluşumunu resmen muhatap alması; yani Türk devletinin politika değişikliği bu gerçeği değiştirmemektedir. Yeni durumda da, madem güneydeki Kürt devletsel oluşumunu muhatap alıyor, onların kendi kaderlerini şu ya da bu şekilde tayin etmelerini kabul ediyorsunuz, aynı şey Kuzey Kürdistan'da neden olmasın, neden tutarsız davranıyorsunuz diyerek, Türk devletinin iki yüzlülüğünü halkımıza, Türk ve bölge halklarına göstermek bakımından bu yeni durumu güncel ajitasyon ve teşhir çalışmamızın somut bir alanı ve konusu haline getirmek önem taşımaktadır.

7. Kürdistan çalışmamızın, Eylül saldırılarından sonraki gelişimi ve mevcut durumu gösteriyor ki, sömürgeci faşist diktatörlüğün partimize ve Kürdistan örgütümüze (kendi ifadeleriyle) "adım attırmamaya" dönük kararlılık ve iradesi artık anlamsızlaşmıştır. Sosyalist yurtseverler olarak bütün bir sürecin verilerinin gösterdiği ve 4. kongremizin de altını

çizdiği gibi, Kürdistan'da tutunmada ve Kürdistanî bir güç olarak varlık göstermede son derecede ısrarlı davrandık. Kürdistan'ın kalbinde yazılı ve sözlü ajitasyonu yükselterek, meydanlarda bayrak ve pankartlarımızı dalgalandırarak, sömürgeciliğin iradesine meydan okuyarak, meşruiyet alanımızı genişletme temelinde yeni bir eşiğe kapıyı aralamayı başardık. Kuşku yoktur ki, atılan adımlar bugün için küçük olsa da, gelecekteki anlamı kesinlikle büyük olacaktır.

Kürdistan Örgütümüz, bir taraftan süren ve yeniden bir devrim durumuna yükselen Kürdistan ulusal özgürlük direnişine katılarak, bir özne haline gelmeye çalışırken, diğer taraftan da harekete egemen olan reformcu çizginin alanını daraltarak hareketin demokratik içeriğine daha bir tutarlılıkla müdahale etme yöneliminde derinleşecektir. Kürt halkımızı, sosyalizm bayrağı altında toplamaya, sosyalist yurtseverliği yükseltmeye odaklanma hattından yürümeye devam edeceğiz. 4. Kongremizin de altını çizdiği gibi, ulusal sorunun emekçi çözüm çizgisini, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesini birleştirme temelinde, Kürdistan işçi ve emekçileri arasında geliştirmek, Kürdistan örgütümüzün ilerleme rotasıdır. Halkımızın ulusal demokratik taleplerini tutarlılıkla ve eylemli olarak yükseltmek, Kürdistan örgütümüzün güncel görevidir. Halkımız eşitlik ve özgürlük temelinde barış istiyor, bunun için de inkarcı sömürgeciliğe ulusal kolektif kimlik ve haklarının tanınmasını dayatıyor. Kürdistan örgütümüz, bu mücadele içerisinde yer aldığı, enerjik davrandığı ve özne olma bilinciyle hareket ettiği ölçüde, güç olacak, kuvvet biriktirecek; örgütlenmesinin ve eyleminin içerik ve kapsamını büyütecektir.

Büyük olan idealler değil, o ideallere bağlı yaşamaktır

Biz bu yazımızda 'yoldaşlık dayanışması' üzerinde duracağız. Yeni insanın en önemli unsurlarından biri olan bu konuyu hem hali hazırdaki kimi hallerimizi gözden geçirerek ele alacağız. Hem de verili durumu aşmanın bilinç ve pratiğini tartışacağız.

Başlayalım. Kavramın literatürümüzdeki karşılığına yeniden bir bakalım: Yoldaş; belli bir amaç doğrultusunda eylem birliği yapmış olanların birbiri huzurundaki konumunu ifade eder.

Yine bizden devam edecek olursak, amaç: eşit, özgür, sınıfsız ve sömürsüz bir yaşamdır. Amaca ulaşmak, yıkmak, aşmak ve yeniden kurmayı içerir. Eskiyei yıkmak, aşmak ve yeniden kuruluş süreci toplumsal ve dünyasal olarak 'bugünün ve yarının' işidir. Ve ancak bunun kurulması için yola çıkanlar için öznel değişim süreci yarının değil, tam da bugünün işi ve konusudur. Yani, yola çıkanlar arınarak, yenilenerek, kendilerini yeniden kurarak bu yolculuklarını sürdürebilirler. Eskiyei ısrar ederek, onu aklında ve eyleminde yaşatarak ilerlemek mümkün değildir.

Ben ben bencillik

Özel mülkiyet dünyasının artı –değer sömürüsü ile yeni bir sistematiklik kazandığı kapitalizm, rekabete dayanır. Orada rekabet edebildiğin, bu gücü kazanabildiğin oranda yaşama şansın vardır. Bu sistemin temel prensibi 'ya ezeceksin ya da ezileceksin'dir. 'Ben olmayı' bilmek var olmaktır. Kapitalist sömürgeci, söz de ben olmaya çağırırken, gerçekte hiçleştirebilir.

Özel mülkiyet kaba bir algıyla yalnızca maddi varlıklara sahip olma durumu değildir; varlıklara dayanarak başlı başına bir yaşam, kişilik ve düşünüş, varoluş tarzı yaratır.

Komünist kadın öznesinden başlayan devrim, dalga dalga tüm kadınlara doğru yayılmalı ve onları da içererek iktidarlaşmalıdır. Kadın kitlelerinin örgütlenmesiyle ilgili yeni şeyler söyleyecek değiliz. Bildiklerimizi hatırlamaya ve onları hayata geçirme iradesini kuşanma çağrısını yinelemek, bugünkü bilinç düzeyine yeterli olacaktır.

Elbet kadın kitlelerini kazanmak politik bir iştir. Politik kitle ajitasyonu olmaksızın kadınlara değemeyiz. Devam eden süreçlere ilişkin politik perspektiflerimizi kadın kitlelerine ulaştırılmalı, bunun için özel bir dil oluşturulmalıdır. Günlük politikaya kadın cephesinden katılmalı, taktiklerimizi günlük politikaya müdahale içinde canlı hale getirmeli ve buradan bir çekim merkezi olmayı başarmalıyız.

Keza sömürgeci, militarist, feodal erkek zihniyetin ideolojik, psikolojik ve pratik saldırılarına karşı refleksif tavrımızdaki zayıflık da aşılmalı zorundadır. Hali hazırdaki tutuk ve bekleme tarzı, bizim tarzımız olamaz.

Son söz olarak;

Şimdi tam da Dünya Emekçi Kadınları Günü'nün 100. yılı dolayısıyla bu yıl ayrıca bir anlam kazanan 8 Mart'a, Kürdistanlı komünist kadınlar, kadın kitlelerini fethetme sürecinde bir sıçramayla selam durduklarında, düşünün ki bu selam, kadın devrimine ne muazzam bir itilim kazandıracaktır.

Kadın kitlelerinin cinsel/ulusal ve toplumsal talepleriyle sokaktaki kitlesel varoluşu, sömürgecilğe ve kapitalizme darbeler indirerek, kendi küllerinden kendini yeniden yaratmasıdır. Tıpkı Anka kuşu gibi... İşte kadın devriminin muhteşem resmi.

Mevcut durum, gelişmelerin yönü ve ihtiyaçlarımız, Kürdistan örgütlerimizin, ülke gerçekliğimizin ve ilerlememizin olanaklarını realize ederek, özgün politikaları geliştirmesinde daha etkin olması ve ısrarlı davranması gerektiğini göstermektedir. Kürdistan örgütlenmemizde ve siyasi çalışmalarımızda giderek canlı ve militan bir gelişme sağladığımız bir gerçektir. Araç ve biçimlerimizde yenilenmede tutuk davranmayacağız. Artık Kürdistanlı bir güç olarak politik mücadelede kendi rengimizi belirginleştirirken, tarzımızı da buna göre geliştirmek durumundayız. Henüz küçükte olsa bağımsız eylemsel inisiyatif alanları genişletmek, canlı ajitasyon çalışmalarıyla etki yaratmak, buna göre kimi etkili biçimler geliştirmek, kuvvetlerimizin yerelde ve bölgesel düzeyde ortak hareketini geliştirmek bu bakımdan özellikle önemlidir.

Şan olsun Parti'ye, zafere!

Düşmanın ağır saldırıları altında tam anlamıyla bir irade savaşına dönüşen bu süreçten Partimiz 4. Kongresini gerçekleştirerek çıkmasını olanca devrimci coşkuyla selamlıyorum. Bu zaferimiz iki açıdan hayati önemdedir: Birincisi; düşmanın tüm ablukasına, seferber ettiği muazzam olanaklarına rağmen Kongre'nin örgütlenmesidir. Bu bir meydan okumadır. Düşman, adeta varını yığını bu Kongre'yi yaptırmamak için seferber etmiştir. Fakat tüm çabaları, devrimci iradenin, yaratıcılığın karşısında sonuçsuz kalmıştır. Yenilmiştir.

Bu, esasen partimiz için birçok bakımdan zafer demektir.

Öncelikle 4. Kongre, devrimci iradenin bükülmezliğidir, politik ve örgütsel bir zaferdir.

İkincisi; Kongre'nin içeriğine, kendine biçtiği role ve aldığı kararlara ilişkindir.

4. Kongremiz, kendisini kurucu tipte bir kopuş eylemi olarak tanımlar. Buradan, mücadele ve örgüt araç/biçimlerinde varılan anlayış eşiği kendisini 4. Kongre'de, aldığı kararlarda açığa vurur.

Söz konusu kopuş, yine kadın sorununun geleneksel kavranışının, genel olarak devrimci hareketin soruna bakışındaki çarpıklığın Kongre'de mahkûm edilerek aşılmasında anlam kazanır. Kadın devrimi, 4. Kongre'deki atılım ve yenilenme ortamında filiz sürmüştü; bugün kendi mecrasında eskiyi yıka yıka, yeniyi kura kura ilerlemektedir. İşte bu da 4. Kongre'nin ayrıcalığıdır.

Devamla, 4. Kongre'nin ülkemize dair yaptığı tespitler ve bu tespitlerin yaşam tarafından doğrulanması, onun gücünü ve öngörü yeteneğini gösteren çarpıcı bir örnektir. Bu tespitler ışığında aldığı kararlar ve sunduğu perspektifler bölge çalışmamız bakımından son derece önemlidir. Analizlerinin duruluğu ve doğruluğunun, ülke ça-

rotasında ilerletilmesi görevi en çok da şimdi, biz kadınların omuzlarındadır.

Gelelim ikinci alana, yani kadın kitleleriyle kurulan bağların derinliği, genişliği ve kurumsallaşmasına. Bu alanlarda henüz devrimin ayak sesleri duyulmuyor. Oysa kadın devrimi kendini tam da buralarda test etmelidir.

Eğer edinilmeye başlayan cins bilinci, yapısal olarak yaşadığımız kadın devrimi, geniş kadın kitleleriyle güçlü bağlar kurmaya doğru ilerleyemiyorsa, bu, devrimin tıknasına, yalnızlaşmasına ve boğulmasına neden olur. Salt kendisi için devrim sınırlarını aşmadığı için ileriye gidemez, pörsür. Oysa bu devrim mutlaka diğer kadınları da ikna etmeyi başarmalıdır. Kadının toplumsal kurtuluşu gerçekleşmeden kadın devriminin zaferi olanaksızdır.

Kadın devrimi sürecinin muhatabı, bugün sosyalist kadınlardır. Ancak sosyalist kadın, bu zihniyet devrimi sürecini 'içte' tamamlayacağını düşünürse yanılır. Süreç, kadın kitleleriyle kurulan bağdan aldığı güçle gerçek hedeflerine ulaşacaktır. Bunun özü, özeti şudur; kadın kitlelerini kazanmaksızın, bir devrimden falan bahsedemeyiz. Kadın devrimi, salt bir cins bilinci değildir. O, aynı zamanda kadının beş bin yıllık kölelik zincirlerine karşı bir başkaldırıdır. Kadının, ulusal demokratik ve sosyalist mücadeleye etkin katılımının örgütlenmesi için tüm enerjisini ve potansiyel enerjisini harekete geçirmesinin gerekliliğini dünden bambaşka bir düzeyde kavrayışıdır.

Kadın devrimi; aşka, sevgiye, sevgiliye, aile ve çocuğa bakışında ve onlarla ilişkilenişinde kadın devrimcinin aklında ve pratiğinde nasıl bir alt üst oluş yarattı? Dünden daha mı özgür bugün?.. Bir ret hali yaşıyor mu?

Bu sorular ve daha soracağımız onlarca yüzlerce soru kapsamında gözden geçirelim kendimizi. Hiç eğip bükmeden ama'ların oportünist şemsiyesi altına saklanmadan, etrafından dolanmadan cevaplar verelim. Korkmayalım.

Gözlem nedir dersek: Komünist kadınların zihninde güçlü bir kıpırdanma, eskiyle kopuşma isteği var. Ancak yeni, kurulmakta zorlanıyor. Kolektif kadın kimliğinde yaşanan devrim, tek tek kadın devrimcilerde bir devrime dönüşüyor. Kafalar henüz çok açık değil. Bu kesinlikle doğal bir süreç. Genel ve soyut olan giderek somutlaşacak, yeni bir pratik düzey kazanılacak ve zihinsel dönüşüm yaşanacak. Bugün bu devrim için nesnel zemin uygun, öznel değişim isteği güçlü. Şimdi zaman bizden yana. Kürdistanlı komünist kadınlar bu çağrıyı duyuyor ve çağrının gereklerini yerine getirecekler. Buna şüphe yok. Eskiye ait tüm zihniyet kalıplarını yıkacak, insan kadını kendi varlıklarında ortaya koyacaklardır.

Kadın devrimi, toplumsal devrim yapma eylemini de güçlendirecek mutlaka. Ülkenin devrimsel süreci de tanıktır ki kadının devrimi ülkenin devrimidir. Öyleyse komünist kadınların devrimi, yürüyen devrime sosyalist etkin bir müdahaledir. Ulusal devrim sürecinin, kadın ve sosyalist devrim

İşmamızın gelişmesinde oynayacağı rolü kim reddedebilir?

Abdullah Öcalan'ın 'Kürt Halk Önderi' olarak tanımlanması, halkımızın ve ulusal öncüsünün 'demokratik özerklik' talebinin desteklenmesi gerektiğinin net bir biçimde ortaya konulması, devrimci hareketin, Kürt ulusal hareketi ve ulusal sorunu söz konusu olduğunda yaptığı kendinden menkul, yaşamdan kopuk, mekanik değerlendirmelere ve bu çerçevedeki psikolojik engellere vurulmuş ağır bir darbedir.

Diğer yandan Kürdistan çalışmamızın geleceğine ilişkin alınan kararlar ve konulan perspektifler, Partimizin Kürdistan'daki çalışmamız bakımından iddia gücünü de ortaya koyar. Hiç kuşkusuz bunun bir anlamı iddianın gücünde açığa çıkar, diğer bir anlamı da ülke faaliyetimizde bize kattığı coşkuda...

Eme bê serkevin!

Şan olsun 4. Kongremiz!

Yaşasın Partimiz MLKP!

Kadın devrimi, partinin tüm kadın ve erkeklerini de kapsayarak yoluna devam ediyor. Genel olarak kadınlar bu devrimi coşkuyla karşılar ve onun gereklerine göre kendini yeniden konumlandırma çabasını gösterirken, erkekler hala durumu esas olarak izlemekte, kadınlardaki değişimi kaydetmekte. Onlar hala bir erkek sorununun varlığını da gönüllerince kabullenmiş değiller. Üzerlerinde oluşan baskı nedeniyle kerhen kabul etmek zorunda kaldıklarında da genelleştirip soyutlama çabalarıyla kendilerinden uzaklaştırma atraksiyonlarından hiç vazgeçmiyorlar. Onların insanlaşmasına da elbet katkıda bulunacağız. Ama biz şimdi kadınların daha fazla özgürleşmesinin sorunlarının kimi boyularını, kendi aramızda kalarak tartışmayı sürdüreceğiz.

Şayet bilinç, bilinçli varlıktan başka bir şey değilse, bilincin bir pratik karşılığı da olmak zorunda. Biz bu pratiğe iki yanlı bakmaya çalışalım: Komünist kadınların kendi aralarındaki ilişkilerin niteliği ve diğer yandan emekçi kadın kitleleriyle ilişkilene düzeyini kimi yanlarıyla ele alalım.

Birincisine döner ve sorularımızı burada yoğunlaştırır sak:

Şuradan başlayalım; kadın devrimi sürecinde tek tek kadın yoldaşların birbiriyle ilişkisi nasıl bir değişim gösterdi. Bu devrimden nasıl besleniyor, kendini daha güçlü hissediyor mu? Kadın yoldaşının yanında ayrıca güvende mi? Yoklu-

Israr ve emekle kadın kitlelerine !

ğunu kendinde bir eksilme olarak görüyor mu? Onun sorunlarına, acılarına, sevinçlerine ne kadar ortaklık ediyor? Birbirini ne kadar gözetiyor, 'erk'eke karşı nasıl kolluyor? Öğretilmiş kadın hallerine karşı duyarlı, erkek öykünmelere karşı eleştirel, kadın devrimciliğinin gelişimi için zorlayıcı, denetleyici davranıyor mu? Eleştiride şiddetli, onun sorumluluğunu almak da devrimci mi? Kadın yoldaşının gelişiminde kendi rolünün fakında mı? Bunun olanaklarını yaratmak için inisiyatifli ve girişken mi? Kendisini yenilemekte ne kadar emekçi ve bu emekçiliğini her gün ne ölçüde derinleştiriyor? Devrimci eyleminde bu değişim nasıl bir karşılık buluyor?

Kadının önderleşmesinin ve kadın önderliğinin gelişimi için kendini ne ölçüde sorumlu hissediyor ve aynı zamanda bunun öznesi olduğunun bilincinde mi? Kadın yöneticinin görevlerini yerine getirmesi için nasıl bir kolaylaştırıcı ve tamamlayıcı çaba içinde?

Komünist partinin adeta bir kadın partisi temelinde zihniyet devrimi beyanı, parti ve kadın militan arasındaki bağın yeniden kuruluşunu yarattı mı? Mesela bugün dünden daha çok ve daha özel biçimde bu parti benim partim diyebiliyor mu? Onu anlamak, kavramak ve önderleştirmek görevinin dünden farklı bir biçimde kendisiyle bağını kuruyor mu? "Partinin önderleşmesi benim önderleşmem, benim önderleşmem partinin daha çok kadın eksenli hale gelmesidir" görüşüne sahip mi?